

Johan Galtung

De Forenede Nationer

FN

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

DE FORENEDE NATIONER

FN

Johan Galtung

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

De Forenede Nationer

FN

Af Johan Galtung

(Oversættelse Ebba Larsen)

FN's sikkerhedsråd

1. Diagnose:

Det er ofte blevet pointeret, at FN er et produkt af Anden Verdenskrig. Ligesom Nürnberg- og Tokyo-processerne var de sejrendes domstol, så var FN de sejrendes verdensorganisation med et åbenlyst engelsk-amerikansk præg. Sovjetunionen og Kina blev betragtet som allierede, på trods af at Sovjetunionen var venstreorienteret og Kina højreorienteret. Frankrig hørte muligvis mere til holdningerne fra den gamle Wiener-kongres 1815 og Versailles 1919. FN er ikke fulgt med tiden, og de såkaldte reformplaner giver reelt ikke udtryk for problemerne.

De faste medlemmer i FN's Sikkerhedsråd består af fire kristne lande og et kung-futsiansk. Det betyder, at 1,3 milliarder mennesker ikke er repræsenteret, og at Sikkerhedsrådet har lige så lidt berettigelse i muslimske lande, som fire muslimske lande har i den kristne verden. Dertil kommer vetoretten for de feudale politiske grupper, generalforsamlingens marginalisering af sikkerhedsproblemer, fravær af en effektiv og direkte valgt FN lovgivende forsamling og hovedkvarterets placering i et modvilligt USA.

Den forældede vetoret

2. Prognose:

FN bliver mere og mere irrelevant, uden kontakt med den del af verden, der arbejder for demokratisering og ude af stand til at foretage ændringer, fordi der er indbygget garantier mod forandring.

3. Terapi:

Det er indlysende, at en regionaliseret verden har behov for et globaliseret FN til at lette relationerne mellem alle regioners medlemmer i et meget anderledes Freds- og Sikkerhedsråd (som det kaldes i den afrikanske union), og uden det feudale levn, som vetoretten er. Og lige så indlysende er det, at en stor del af opgaven med at lette konflikterne skal foretages af regionerne selv – både bilateralt og multilateralt. Efterhånden som det "engelsk-amerikanske lys" nu hurtigt toner bort, er tiden inde til, at et "orientalsk lys" vil opstå specielt i Kina og Indien, (Chindia – en betegnelse

fra 2004 for de to landes samlede økonomiske indflydelse), herunder Ruslands 40% af menneskeheden og de indre kræfter i Shanghai Cooperation Organization, SCO. Kina og Indien er to af de ældste civilisationer, der har udviklet sig gennem tusinder af år på Jorden, og de vil blive modsætninger til det relativt nyere Storbritannien og det endnu nyere USA.

Fra rigdommen i det "orientalske lys" skiller nogle af spektrets lysstråler sig ud og illuminerer en verden, der håber på en bedre ledelse end den ene legitimerede og dræbende indgriben efter den anden:

- *Gandhismen* i Indien, der håber, at Indien vil blive endnu mere inspireret af landets største menneske nogensinde – deres egen Gandhi.
- *Taoismen* i Kina, der håber, at Kina vil blive endnu mere inspireret af nogle af de største tænkere nogensinde – deres egne.
- Den gamle *Panchsheel-aftale* mellem Indien og Kina med de fem principper (gensidig respekt for territorial uafhængighed og suverænitet, gensidig ikke-angreb, gensidig ikke-indblanding, lige og gensidige fordele, fredelig sameksistens) som retningslinjer i verden, men også:
- *Pancasila* i Indonesien (én nation, humanisme, demokrati og enighed, social fremgang, én Gud – i betydningen tro og vejledning), som nationale retningslinjer.

Pancasila

Der skal fokuseres på ikke-vold, videreudvikling, trafikale regler – indenrigs og udenrigs, og ikke en endeløs indgriben. Asien, som i dag er en sammenblanding af tidsaldres gamle visdom og ungdommelig energi, vil kunne inspirere en pessimistisk og frygtsom verden.

FN hører ikke hjemme i Vesten, i England-USA, i USA, i New York eller på Manhattan – FN skal kunne bevæge sig kulturelt for at blive mere global – f.eks. blive genetableret i Hong Kong, hvor man kan tale engelsk og skrive kinesisk i de kommende ca. 60 år. Det vil medføre en flytning fra aflytningsanordningerne og USA-lammelsen, hvor det er omklamret af den ene part i en nøglekonflikt – USA's jøder. Derfor – hvis demokratisering betragtes som en god idé, kunne det være fornuftigt at praktisere den ved at benytte hver medlemsstat som en valgkreds, der kan vælge retfærdigt og frit lige så mange repræsentative, som de har millioner af indbyggere – minimum én.

FN ville derved i højere grad blive i stand til at udvikle sig til en mere magtfuld lovgivende forsamling. Og set fra en anden synsvinkel kunne USA etablere ambassader i alle lande. *Det kan og skal gøres.*

VisionsNettet

www.visionsnettet.dk